

Rozdelenie?

Pozná to azda každý kňaz, ktorý pôsobí už dlhšiu dobu vo farnosti. Na faru prichádza chlapec, ktorý mu roky prislúhoval pri oltári. Miloval Pána Ježiša a dokázal sa pre neho, ešte ako chlapec, výrazne obetovať. Duchovný správca tajne dúfal, že keď vyrastie, stane sa raz oporou farnosti. I dospievanie prežil v miništrantskej službe. Teraz teda stojí pred kňazom a nie je sám. Obidvoch snúbencov pán farár pozýva do miestnosti pre návštevy. Bez problémov zaznamenáva termín svadby a spisuje protokol. Pritom zisťuje to, čoho sa obával. Jeho partnerka nie je ani pokrstená. Jemne, ale otvorene hovorí o rizikách takehoto manželstva.

Dostáva odpoveď typu: „Máme sa radi.“ ... „Budeme sa rešpektovať.“ ... „Dáme si vzájomne slobodu.“

Kňaz namietá: „A čo deti? Ako ich budete vychovávať?“

Rozpačité pohľady.

„Dobrý katolík je si vedomý toho, že deti by mali byť vychovávané v katolíckom náboženstve. Ako sa budete k tomu stavať, keď nie ste pokrstená?“

„Dohovoríme sa.“

Rozhovor pokračuje a vrcholí podpisom protokolu, kde sa snúbeneц zaväzuje k plneniu povinnosti náboženskej výchovy. Nekatolícka stránka podpisuje, že je oboznámená zo záväzkom vo svedomí zo strany katolíckej stránky. Snúbeneц sa takmer hnevá na kňaza, ktorý sa im snaží zdôrazniť nutnosť dohodnúť sa už teraz, kam bude výchova ich detí nasmerovaná.

„Máme sa radi,“ zdôrazňujú buď slovami alebo úsmevmi. Odchádzajú a kňazovi nie je do smiechu. Zalepuje obálku so žiadosťou o dišpenz od biskupa. V duchu si pripomína, koľko takýchto pripravoval na manželstvo, i keby ich najradšej primäl k odvolaniu takehoto kroku. Má obavy, aby práve v tejto formujúcej sa rodine nedošlo k naplneniu slov Pána Ježiša: „Od teraz sa rozdelia piati ľudia v jednom dome: traja proti dvom a dvaja proti trom.“

Všetci dobre vieme, akým rizikom je manželstvo, kde obaja neľahajú za jeden povraz najmä v základnej životnej orientácii. Dnes ešte skôr ako v minulosti je potrebné zdôrazňovať mladým kresťanom, aby si za

svojich životných partnerov brali kresťanov. Aj v minulosti súžitie veriaceho s neveriacim prinášalo nemalé problémy. Zároveň však bol ešte veľký priesor, kde mali obaja rovnaké východiská. Spoločnosť bola kresťanská a ešte donedávna v nej platili rovnaké morálne zásady v základných otázkach. Dnes už to tak nie je. Životná filozofia kresťana sa tak zásadne odlišuje od pohľadu neveriaceho, že hľadať vzťahy body je veľmi ťažko. Kresťan je, napríklad od malička vychovávaný k uznaniu obetavosti ako tvorivého princípu. Obet' a prijatie utrpenia sa chápe ako spolupráca na diele spásy. Vieme, ako inak chápe konzumný človek svet okolo neho: „Zmyslom života je mať a čo najviac si užívať.“ A čo morálne zameranie? Kresťan má Desatoro a s ním súvisiace prikázanie lásky. Neveriaci v globále uvažuje liberálne, on si určí, ako sa bude správať. A ako jedínú autoritu uznáva prieskum verejnej mienky, len aby bol vo svojich názoroch moderný.

Niektó možno namietne, že pozná zmiešané manželstvo, kde vedľa seba spokojne žijú veriaci s neveriacim. Môžeme hovoriť o výnimke, ktorá potvrdzuje pravidlo. Ale aj táto výnimka je možná len tam, kde je zhoda so základnými morálnymi princípmi, a tiež tam, kde je veľa lásky.

Nebojme sa teda povedať každému, s kým rozvíjame svoj osobný vzťah, že: „Som kresťan.“

Nemusí to byť vždy vyznanie, niekedy stačí iba dôkladné konanie podľa Ježišových zásad. A oheň viery buď naše okolie zapáli, alebo v ňom vzbudí odpor. Povedie k obráteniu, buď verejnému alebo aspoň k vnútornému. Nemusí pritom vždy ísť o uznanie Ježiša Krista. Môže však ísť aj o túžbu spáliť ohňom Ducha všetko, čo sa prieči láske a vzájomnému porozumeniu.

Ježišovo poslanstvo svetu „pokoj vám“ nie je len výzvou, aby sme sa snažili zachovať pokoj i za cenu mravných ústupkov. Je skôr výzvou ku každému z nás, aby sme získavali nových kresťanov, s ktorými by sme vytvárali pekné spoločenstvá, medzi ktoré patrí svojou jedinečnosťou samozrejme aj sviatosť manželstva.

— R.: Pán je môj pastier, nič mi nechýba.

1. Pán je môj pastier, nič mi nechýba: * pasie ma na zelených pašienkach.
2. Vodí ma k tichým vodám, * dušu mi osviežuje.
3. Vodí ma po správnych chodníkoch, * verný svojmu menu. — R.
4. I keby som mal ísť tmavou dolinou, + nebudem sa báť zlého, * lebo ty si so mnou.
5. Tvoj prút a tvoja palica, * tie sú mi útechou. — R.
6. Prestieraš mi stôl * pred očami mojich protivníkov.
7. Leješ mi olej na hlavu * a kalich mi naplňuje až po okraj. — R.
8. Dobrota a milosť budú ma sprevádzať * po všetky dni môjho života.
9. A budem bývať v dome Pánovom * mnoho a mnoho dní. — R.

Ježiš je nám oporou

Platilo vždy, ale asi ešte viac dnes, že ľudstvo potrebuje ani nie tak množstvo intelektuálov, odborníkov a politikov, ako skôr svätcov. Samozrejme, že vzájomne sa tieto stavy nevyučujú, ba najlepšie by bolo, keby sa každý odborník usiloval byť na prvom mieste dobrým a mravným človekom. V dejinách by sme našli bolestné príklady, ako napríklad vedci hnaní túžbou po uznání a sláve „objavovali“ to, čo ľudstvu prinášalo skôr skazu, alebo politici svoju túžbu po moci a vláde nakoniec stiahli ľudí do veľkej biedy a utrpenia. Kdesi hlboko v nás je ukrytá túžba objaviť takého spravodlivého a dobrého človeka, ktorý by sa nám stal oporou a pomohol správne žiť ľudský život. Zaiste poznáte príbeh starovekého gréckeho mudrca Dionýza, ktorý so zapálenou lucernou v ruke chodí po trhu preplnenom ľuďmi a hľadá skutočného človeka, ale nenachádza ho...

Boh vstúpil do prirodzeného ľudského hľadania hodnotného človeka, keď ľuďom prisľúbil kráľa, ktorý bude „panovať múdro, v krajine bude prislúchovať právo a spravodlivosť“ (Jer 23, 5). A my sme ho mohli spoznať v Kristovi Ježišovi, ako píše sv. Pavol:

„Prišiel a zvestoval pokoj vám, čo ste boli ďaleko, a pokoj tým, čo boli blízko; lebo skrze neho máme obaja v jednom Duchu prístup k Otcovi“ (Ef 2, 18). Jeho učeníci, ktorých potom poslal do sveta, hlásali a žili Kristovu radostnú zvesť o láske Boha k nám a mali vskutku veľa práce, lebo v túžbe po slove povzbudenia a posilnenia „stále prichádzalo a odchádzalo mnoho ľudí a nemali sa kedy ani najesť“ (Mk 6, 32). A aj keď si potrebovali oddýchnuť a Ježiš ich po návrate z misijných ciest odvedol na osamelé miesto, predsa len pohľad na veľké zástupy, na ich túžobné očakávanie a prosby o pomoc bol pre Ježiša mocnou výzvou: „Zľutoval sa nad nimi, lebo boli ako ovce bez pastiera. A začal ich učiť mnohým veciam“ (Mk 6, 34).

Je dobre, že stále cítiť veľký záujem učiť sa mnohým veciam. Ak má totiž človek žiť správne a pravdivo, nevystačí si len s pozemskou múdrosťou, aj keby bola výnimočná. Podstatnou pre život bude vždy pravá ľudskosť, pokoj, dobro a láska, vyžarujúce jedine z Ježiša Krista. Žiť s Kristom teda znamená lepšie sa stávať človekom.

Róbert Bezák

Odpustky v Roku kňazov (19. júna 2009 – 19. júna 2010)

Pre všetkých veriacich: Úplné odpustky môžu získať všetci veriaci, ktorí sa v kostole či v kaplnke zbožne zúčastnia na svätej omši a obetujú za kňazov modlitby - a tiež akýkoľvek dobrý skutok, urobený v ten deň - aby ich posvätil a pretvoril podľa svojho Srdca. Odpustky sa viažu na nasledujúce dni:

- v deň začatia a ukončenia Roku kňazov

- v deň 150. výročia smrti svätého Jána Márie Vianneya (4. augusta)

- na prvý štvrtok v mesiaci.

Starí, chorí a všetci, čo z oprávnených dôvodov nemôžu vychádzať z domu, môžu tiež získať úplné odpustky, ak sa v uvedených dňoch pomodlia za posvätenie kňazov a v dôvere obetujú svoje choroby a životné ťažkosti Bohu prostredníctvom Márie, Kráľovnej apoštolov.

Čiastočné odpustky môžu získať všetci veriaci, kedykoľvek sa zbožne pomodlia päťkrát Otčenáš, Zdravas' Mária a Sláva Otcu alebo inú schválenú modlitbu ku cti Najsvätejšieho Srdca Ježišovho za to, aby boli kňazi zachovaní v čistote a svätosti života.

Musíš vydržať

Pri najmenšej boľiestke hneď tabletku, každý večer niečo na spanie, pri pochmúrnych myšlienkach čosi na povzbudenie.

Si beznádejne rozmazaný.

Všetko je pre teba problém.

Banálna ťažkosť,

a už si na konci s nervami.

Problémy treba riešiť.

Problémy, ktoré potláčaš, začnú hniť.

Mnohým ťažkostiam,

sa však nedá vyhnúť: v živote, v práci,

v manželstve, v partnerskom vzťahu,

vo výchove, v dospievaní, v spoložití.

Tie musíš prijať a vydržať.

Smelo, odvážne, bez diskusie.

Ak pred nimi ujdeš,

aj tak ťa budú prenasledovať.

Nemôžeš zo života vymazať kríž, pretože by ťa rozdrvil.

Ťažkosti? Musíš vydržať.

Phil Bosmans „Nezabúdaj na radosť“

Úradné hodiny na farskom úrade vo Vištuku:

Pondelok – Piatok, po večernej sv. omši

Tel.: 6446314, mobil: 0917 647360

V nedeľu 26. júla 2009 slávime sviatok sv. Joachima a Anny, rodičov Panny Márie. Sv. omša o 10,00 h. bude hodková pri kaplnke sv. Anny. Hlavným celebrantom a kazateľom bude P. Chryzostom František Kryštof, dominikán z Bratislavy – Kalvárie.

Sv. omša o 8,00 h. bude vo farskom kostole.

Sväté omše v 16. týždni cezročného obdobia (B)

20.VII. pondelok

18.00 na úmysel ordinára

21.VII. utorok

18.00 + Štefan a manž. Magdaléna Krchnáková a synovia

22.VII. streda

18.00 + Ernest a manž. Helena Tomašovičovi a syn Marek

23.VII. štvrtok

18.00 Za zdravie a Božiu pomoc

24.VII. piatok

18.00 + Rudolf Hábel (1.výročie)

25.VII. sobota

18.00 + Ľudmila Šuplatová (30 dní)

Upratovanie kostola č.d. 28 - 51

26.VII. 17.Nedeľa cezročného obdobia (B)

8.00 za + príbuzných

10.00 za farníkov – pri kaplnke sv. Anny

Anjel zriekania

Anjel zriekania to má dnes ťažké. Pretože mnohí spájajú so slovom zriekanie akúsi temnú askézu. Boh chce, aby sme si užívali život plnými priehrškami. Tak prečo sa potom zriekať? Dnes ide predsa o to, aby sme čo najviac konzumovali, aby sme si čo najviac dožičili. Pravdaže, máme dosť príkladov ľudí, ktorí sa kvôli samému zriekaniu stali „nepoužiteľnými“ Musí však odriekanie bezpodmienečne viesť k nepriateľskému postojú k životu? Zriekať sa znamená vlastne vzdať sa nároku na niečo, čo mi právom patrí. Cieľom zriekania je vnútorná sloboda. Kto musí mať všetko, čo vidí, je úplne závislý. Nie je slobodný. Nechá vonkajšie faktory ovplyvňovať svoj život.

Zriekanie je výrazom vnútornej slobody. Keď sa viem vzdať niečoho, čo ma inak baví, som vnútorne slobodný. Zriekanie však môže byť aj tréningom vo vnútornej slobode, keď sa napríklad v čase pôstu vzdám alkoholu či mäsa. Vyskúšam si, či mi ešte podarí vzdať sa televízie, cigariet, možno aj kávy na celých šesť týždňov. Ak sa mi to podarí, cítim sa dobre. Potom mám pocit, že nie som iba otrokom svojich návykov, že nepotrebujem bezpodmienečne alkohol na to, aby ma stimuloval. To dáva pocit vnútornej slobody. A tá je súčasťou našej dôstojnosti. Keď mám pocit, že okamžite potrebujem kávu, len čo som unavený, stanem sa od nej závislý. A to ma nakoniec znepokojuje. Prestávam byť dôstojným človekom, ktorý môže sám o sebe rozhodovať. Cítim, že skôr ma ovládajú moje potreby.

Bol som pozvaný do televíznej relácie: „Zriekať sa, alebo užívať, alebo oboje?“- spolu s bádateľom v oblasti pôžitkov a sexuologičkou. Pýtali sa nás - aj mňa, rehoľníka, ako to vlastne je s tým užívaním a zriekanim sa. Všetci traja sme boli zajedno, že bez zriekania niet pôžitku. Kto si chce len užívať, tomu sa to nepodarí. Môžem si s radosťou dopriať jeden či dva kúsky torty. No najneskôr pri štvrtom to už nie je pôžitok, ale iba obyčajné napchávanie sa. Mnohí ľudia dnes už nie sú schopní na niečom si pochutnávať, pretože sa už nevedia zriekať. V minulosti to bolo skôr naopak. Kresťania sa príliš asketickým spôsobom života bránili pôžitkom. Pre nich boli pôžitky vždy podozrivé. To bolo rovnako jednostranné ako dnešný názor, že človek musí mať všetko. Chamtivec nie je schopný niečo si vychutnať. Želám ti, aby ťa anjel zriekania doviedol k vnútornej slobode, aby ti dal schopnosť skutočne vychutnať všetko, čo zažiješ, plne sa vložiť do toho, čo práve robíš, všetkými zmyslami vnímať to, čo práve ješ, čo práve piješ. Pociťíš, že anjel zriekania je zároveň aj anjelom radosti a pôžitku, ktorý ti urobí dobre. Keď sa zriekam vzdaš nároku na veci, ktoré ti právom patria, ako je jedlo, pitie alebo televízia, získaš sám seba. Sám vezmeš do rúk svoj život. Anjel zriekania ťa chce naučiť umeniu žiť svoj život. Sám o sebe slobodne rozhodovať, a tak mať zo svojho života radosť.

Anselm Grün „Anjeli pre život“

Liturgický kalendár

20.VII. pondelok	sv. Apolinár, biskup a mučeník
21.VII. utorok	sv. Vavrinec z Břidísi, kňaz, učiteľ Cirkvi
22.VI. streda	sv. Mária Magdaléna
23.VII. štvrtok	sv. Brigita, rehoľníčka, patrónka Európy- sviatok
24.VII. piatok	sv. Sarbel Makhluť, kňaz, sv. Krištof patrón vodičov
25.VII. sobota	sv. Jakub, apoštol - sviatok

Dobrý Ježišu,

som rád a ďakujem ti, že môžem byť opäť tu, v tvojej milujúcej prítomnosti. Prichádzam k tebe s dôverou, že ma prijímaš a neodmietaš, s nádejou a vo vedomí, že ma pochopíš. Ježišu, ty poznáš moje srdce. Prichádzam dnes k tebe ako človek z evanjelia, malomocný, ktorý si pred tebou pokľakol a prosil: Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť.

Ježišu, malomocný človek spoznal svoju situáciu, uznal a vyznal, že je nečistý; a najmä ťa vyhľadal plný dôvery, že ty ho môžeš očistiť od všetkej nečistoty. Obdivujem na ňom jeho vieru a pokoru, s akou prichádza k tebe, s akou ťa prosí.

Aj ja ho chcem nasledovať. Uznávam a vyznávam ti, Ježišu, čo všetko je vo mne choré, čo malomocné, v čom všetkom som nečistý, nedokonalý, hriešny a slabý...

Verím ti, že ma miluješ takého, aký som. Taký prichádzam k tebe s pokorou v srdci a vrúcne prosím:

Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť

od mojich nezriadených túžob,

od môjho sebecka a samolúbovosti,

od mojej slabej vôle,

od mojej slabej viery,

od mojej neslobody a závislosti

od mojej neschopnosti rázne konať a riešiť veci, od

mojich zlých a neprajných myšlienok, od dlhého prechovávaného spomienok zo zranení. Pane, ak chceš, môžeš očistiť moju modlitbu. Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť od mojich previnení a hriechov.

Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť od nelásky. Pane, ak

chceš, môžeš ma očistiť od pýchy, lenivosti, nechoty premáhať sa.

Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť od zlých slov,

od slov, ktoré iba posudzujú a odsudzujú. ' Pane, ak

chceš, môžeš ma očistiť od zlých úmyslov. Pane, ak

chceš, môžeš ma očistiť od klamstva

a podvodu.

Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť od závidia a žiarlivosti.

Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť od slov, ktoré urážajú a zraňujú, ohovárajú a osočujú.

Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť od pohoršenia

a zlého príkladu.

Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť od hriechov, ktoré

si nevedomujem.

Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť od hnevu, nervozity a podráždenosti.

Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť od neúcty, neprajnosti a nežičlivosti.

Pane, ak chceš, môžeš ma očistiť od nekajúcnosti.

Dobrý Ježišu, ty sám najlepšie vieš, čo všetko je vo mne samom nečisté, čo všetko si vyžaduje tvoju očisťujúcu a uzdravujúcu milosť. Očisti ma, Pane, aby som nekonal pod vplyvom svojho hnevu, nelásky, podráždenosti, aby som sa nesprával zisťne, neúprimne a vypočítavo.

Pane, môžeš ma očistiť od strachu, ktorý ma robí neslobodným.

Pane, môžeš ma očistiť od všetkého, čo mi bráni myslieť, hovoriť a konať rozvážne, slobodne, odvážne, pravdivo a pritom láskavo, milosrdne.

Pane, môžeš ma očistiť od nečestnosti, neúctivosti, urážlivosti.

Pane, môžeš ma očistiť aj od vyhľadávania pochvaly a uznania a daj, aby mi stačilo vedomie, že ty vidíš v skrytosti a odmeníš ma.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby pred eucharistickým Ježišom“

ŠARKAN

V jedno svieže veterné marcové ráno si púšťal chlapček so starým otcom nádherného šarkana.

Šarkan, unášaný vetrom, stúpал a stúpал čoraz vyššie, až vyzeral len ako malá bodka na oblohe.

Lanko sa odvíjalo a stúpalo nahor za šarkanom, starý otec však jeho koniec pevne priviazal k zápäsiu chlapčeka.

Tam hore, na modrej oblohe, sa šarkan pokojne a isto kolísal na vzdušných vlnách. Dva tučné utárané holuby, ktoré lenivo poletovali opodiaľ, prileteli k šarkanovi a začali si z neho ťahovať pre jeho farby.

„Aký si ty vyfinteny, kamarát,“ vravel jeden.

„Pod' s nami. Vyskúšame, kto z nás je silnejší,“ pridala sa druhý.

„Nemôžem,“ odvetil šarkan.

„Prečo?“

„Som pripútaný k môjmu pánovi. Je tam dolu, na zemi.“

Dva holuby sa pozreli nadol.

„Ja nikoho nevidím,“ oponoval jeden.

„Ani ja ho nevidím,“ povedal šarkan, „ale som si istý, že tam je, lebo z času na čas cítim, ako potiahne za moje lanko.“

Bud' rád, že Boh z času na čas potiahne za tvoje lanko. Nevidíš ho, ale je k tebe pripútaný. A nedovolí, aby si sa stratil. Nikdy.

Lectio divina

Dojatý ľútosťou

Mk 6, 30-34

³⁰Apoštolí sa zišli k Ježišovi a oznámili mu všetko, čo robili a učili. ³¹Povedal im: Poďte vy sami do ústrania na osamelé miesto a trochu si odpočinite! Stále tam totiž prichádzalo a odchádzalo množstvo ľudí, takže sa nemali kedy ani najesť. ³²Odplavili sa teda loďou na púste miesto do ústrania. ³³Mnohí videli, že odchádzajú, a zbehli sa ta pešo zo všetkých miest a predbehli ich. ³⁴Keď Ježiš vystúpil z lode, videl početný zástup a zľutoval sa nad nimi, lebo boli ako ovce bez pastiera. Začal ich učiť mnohým veciam.

Ďalšie čítania: Jer 23.1-6; Ž 23,3.4.5.6; Ef 2,13-18

1 ČÍTANIE:

Marek sa zbytočne nezaoberal nadšením z prvej misie apoštolov. Ale učeníci museli byť veľmi šťastní, keď ich Ježiš poveril, aby preňho niečo urobili. A to aj napriek tomu, že museli byť veľmi unavení. Marek vzápätí opisuje Ježišovu službu v severnej Palestíne, v Galilei. Ježišovo účinkovanie bolo presvedčivé a dobre známe. Ale vybralo si daň na duchovnom živote učeníkov, keďže nemali čas na oddych. Ježiš ako múdry vodca si uvedomoval, že takýto životný štýl by mohol viesť k duchovnému a fyzickému vyčerpaniu celej skupiny. Plánoval teda, aby si odišli niekam oddýchnuť a osviežiť sa ďaleko od ostatných ľudí. Vybrali sa cez Galilejské more na tiché miesto. Toto more je skôr veľkým jazerom a na severnej strane je úzke. Miestni ľudia však uhádli, čo chcel Ježiš urobiť a bežali, aby sa tam dostali ako prví! Keď loď pristála, Ježiš sa pozrel na čakajúce davu. Nemohol ich ignorovať a nemohol ignorovať ich potreby. Keď videl, že ho veľmi pozorne počúvajú, jeho srdce sa naplnilo ľútosťou (34. verš). Ježiš sa dával ľuďom, ktorí boli „ako ovce bez pastiera“. Zaslúžený odpočinok Ježiša a jeho učeníkov musel teda ešte jeden deň počkať!

2 MEDITÁCIA:

Ako vyvažujeme požiadavky práce a služby Bohu s potrebou odpočinku?

Dáva nám odpočinok viac alebo menej priestoru, aby sme ho trávil s Bohom

v modlitbe a čítaní Biblie?

Ako rozlišujeme, či ľudia naozaj potrebujú pomoc, ktorá si vyžaduje našu okamžitú pozornosť?

Ako sa cítíme, keď potreby iných ľudí znamenajú, že musíme zmeniť svoje

vlastné plány? Čo sa môžeme naučiť z Ježišovej reakcie?

3 MODLITBA:

23. žalm je jedným z najobľúbenejších úryvkov Biblie. Pripomína nám, že už nie sme „ako ovce bez pastiera“. Sám Ježiš je teraz naším pastierom. Prečítajme si nahlas a pomaly tieto vzácne pravdy. Uvažujme o týchto slovách a nech Boh hovorí do nášho života a každodenných situácií.

4 KONTEMPLÁCIA:

Význam a úlohy vodcu sa vysvetľujú v dnešných doplnkových čítaniach. Boh ich berie vážne. Jer 23,1-6 zdôraznil to, čo Boh robí s tými, ktorí ignorujú svoje povinnosti. 5.-6. verš je prorokom o Ježišovi. On obnoví zbožné vodcovstvo a bude sa volať „Hospodin je naša spravodlivosť“. Ef 2,13-18 vysvetľuje, čo znamená táto spása. Ježiš svojou smrťou na kríži zničil prekážku, ktorá nás oddeľovala od Boha. Uzmieril nás s Bohom a uzmieril aj Židov s pohanmi.

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku